

**ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА**

**61.
МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
11.03-27.03.2022
РУСЕ, БЪЛГАРИЯ**

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

**61.
INTERNATIONAL FESTIVAL
11.03-27.03.2022
RUSE, BULGARIA**

**RUSE MUNICIPALITY
MINISTRY OF CULTURE**

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

61. Международен фестивал МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

Русе, 11 – 27 март 2022

РУМЪНСКИ НАЦИОНАЛЕН СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР

Диригент
КРИСТИАН МАНДЯЛ

Солисти
МИНЧО МИНЧЕВ цигулка
ЛЮДМИЛ АНГЕЛОВ пиано

Регионална библиотека
"Любен Каравелов" - Русе

120000890869

13.03. неделя, 19 ч.
Доходно здание

49/094

ПРОГРАМА

I.

ВОЛФГАНГ АМАДЕУС МОЦАРТ

(1756 – 1791)

Увертюра из оп. *Отвлечане от Сарая*

1782

В. А. МОЦАРТ/Ф. УИЛБИ

(1756 – 1791) (1949)

Концерт за цигулка, пиано и оркестър

KV Anh. 56/315f, ре мажор

1778

Allegro

Andantino cantabile

Allegretto

II.

ЛУДВИГ ВАН БЕТОВЕН

(1770 – 1827)

Симфония №7, оп. 92, ла минор

1812

Poco sostenuto. Vivace

Allegretto

Presto

Allegro con brio

Отвлечане от Сарая Моцарт композира през един от най-щастливите периоди в живота си. Той е едва на двадесет и шест, луд е по Констанца Вебер и смята да се ожени за нея, което прави три седмици след премиерата. Главната героиня в операта носи името на любимата му, а радостните мигове, които го съпътстват, намират пълно отражение в творбата. Моцарт блестящо се справя с трудната задача – на базата на непретенциозния виенски зингшпил, използвайки постиженията на италианската и френската комична опера, да създаде национална опера, която не отстъпва по нищо на най-добрите образци на съвременното изкуство. *В сравнение с всички досегашни зингшпили, операта на Моцарт е като великолепен дворец, извисяващ се над скромни колиби.* „Отвлечане от Сарая“ обърна всичко с главата надолу. (Й. В. Гьоте) Всеизвестна е височайшата констатация на Йозеф II след премиерата: *Прекалено красиво за нашите уши, но твърде много ноти, скъпи Моцарт,* на която композиторът смело отговаря: *Точно толкова, колкото се изисква, Ваше Величество.*

Оркестърът – кипящ, пулсиращ, блещукащ в различни цветове, е един от главните герои в операта. Той нахлува в действието, раздвижва го и го развива, прониква в сърцата на героите, допълвайки брилянтно това, което певците не могат да предадат. Обширната увертюра изпреварва атмосферата на действието със своята бързина, блясък и остроумие. Използваните *екзотични* за това време инструменти като триъгълник, барабан, флейта пиколо и тимпани олицетворяват ориенталския колорит на източната приказка. Бързата смяна на ярка слънчева светлина, екзотика, лирична меланхолия (арията на Белмонт от първо действие) се случва необичайно стремително, контрастно и динамично, като на един дъх. И нищо чудно, че Моцарт пише: *Мисля, че слушайки увертюрата, няма да заспите, дори и да не сте спали цяла нощ.*

Концертът за цигулка, пиано и оркестър е незавършена творба, която Моцарт започва да пише в Манхайм през 1778. Посвещава я на концертмайстора на Манхаймския оркестър Игнац Френцл. Поводът е *Academie des Amateurs*, която предстои да се състои в града и където двамата е предвидено да изпълнят новата ком-

позиция. За съжаление, няколко седмици преди провеждането на събитието, поради преместване на курфюрста в Мюнхен, манхаймският оркестър внезапно спира да функционира. Остават само написаните 120 такта от първата част и оркестрираните 74 – великолепен фрагмент, по който само можем да си представим какъв уникален шедьовър би бил този концерт. Предполаганата защо Моцарт не довършва творбата по-късно са много, но негово лично обяснение за това не е известно. Чак след 207 години британският композитор, органист и хоров диригент **Филип Уилби** излага версията, че върху темите от концерта е създадена започнатата по същото време цигулкова соната KV306. Използвайки в първата част оригинала и взаимствайки във втора и трета от ре мажорната соната, той възстановява и оркестрира единствения двоен концерт за цигулка, пиано и оркестър на Моцарт. Премиерата на 15 август 1985 дава тласък за сценичния му път по целия свят.

Осми декември 1813, благотворителен концерт в полза на военните инвалиди в залата на Виенския университет. В програмата: **Бетовен представя съвсем новата си симфония**. Но включената във финала на концерта батална картина *Победата при Уелингтън* има толкова поразяващ успех, че един критик нарича **Седма симфония** *съпровождаща пиеса към Битката при Виктория*. И това всъщност не е най-унищожителната характеристика, с която я *награждават* съвременниците му – *само пияница може да напише такава музика* (Фридрих Вик); *екстравагантността достигна върхната си точка, сега вече Бетовен е напълно узрял за лудницата* (Дионис Вебер); *музикално безумие* (Кастил Блаз); *продукт на възвишен болен ум* (Фетис). Но разбира се, има и други оценки: *непостижимо прекрасна* (Глинка); *откровеност, свобода, мощ, нечовешка сила като река, която залива всичко* (Ролан), и над всички – Бетовен: *С гордост мога да причисля седма симфония към най-добрите си творби*.

Посвещава я на граф Мориц фон Фрис и я композира в Теплиц през 1811 – 1812 – време, в което му се налага да се примири с глухотата, с краха на опитите му за лично щастие, време, в което е написано онова писмо до *тайнствената любима*, останала известна само за него самия.

В първата, преминаваща като вихър част, Берлиоз вижда *селско рондо*, Вагнер *селска сватба*, Чайковски *селска картина*, а Серов – *героична идилия*. Траурното шествие във втората част е една от най-впечатляващите страници на световния симфонизъм. В скерцото виждат *въплъщение на бурно веселие* (Чайковски), а във финала – *дионисиеви празници* (Вагнер), *апотеоз на танца* (Р. Ролан), *вакханалия от звуци* (Чайковски), *огнен поток от пламенна музика, увличаща безусловно* (Б. Асафиев).

Ученик на Херберт фон Караян в Берлин и Серджиу Челибидаке в Мюнхен, **Кристиан Мандял** се счита за един от най-значимите румънски диригенти на нашето време. Развива дейността си без прекъсване в продължение на четири десетилетия. Между 1987 и 2002 Мандял е главен диригент и музикален директор на Букурещката филхармония. Става свидетел на възхода ѝ на международната сцена и оставя след себе си институция – архетип в музикалната сфера.

Освен позициите, които заема в Румъния, от 1999 до 2002 е артистичен директор на Северо-израелския оркестър в Хайфа, а от 2001 до 2008 – на Баския национален оркестър на Сан Себастиан. От 2000 до 2003 е постоянен диригент на Симфоничния оркестър на Болцано и Тренто; през 2005 е първият диригент, който получава титлата главен гост диригент в 150-годишната история на оркестър *Хале* в Манчестър; сезон 2006 – 2007 е в Белградската филхармония, а от 2006 до 2013 година – в Копенхагенската филхармония.

Работи с повечето от водещите световни оркестри, сред които Лондонският симфоничен оркестър, Лондонската кралска филхармония, симфоничните оркестър на *BBC* и на Бирмингам, Кралската филхармония на Ливърпул, Мюнхенската филхармония, *Щатскапеле* Дрезден, *Щатскапеле* Берлин, Виенският оперен оркестър, Берлинският оперен оркестър, Чешката филхармония, Пражкият симфоничен оркестър, Оркестърът на Радио Прага, Израелската филхармония, Белгийският национален оркестър, Оркестърът на *Санта Чечилия* в Рим, Националният симфоничен оркестър на *RAI* Торино, Симфоничният оркестър на Барселона, Гьотеборгският симфоничен оркестър,

Филхармониите на Токио, Сао Паоло, Хелзинки, Монте Карло, Копенхаген, Москва, Варшава, София, Белград, Загреб и мн. др.

Участва в голям брой фестивали, включително на фестивалите в Единбург, Тиволи, Блумингтън, Сан Себастиан, Истанбул, Анкара, Атина, Солун, Лисабон, Братислава, Белград, Токио и Прага. Сред множеството международни прояви е важно да се споменат участията му в Международния фестивал *Джордже Енеску* в Букурещ, на който Мандял е артистичен директор.

Работи активно и със световни артисти от класата на М. Венгеров, К. Цимерман, В. Репин, Ю. Рахнин, В. Муллова, И. Фауст, Р. Лупу, И. Котрубаш, Р. Брусон, М. Ростропович, А. Лароча, И. Погорелич, Н. Фрейре, Г. Опиц, Г. Соколов, Б. Березовски, И. Гитлис, Л. Кавакос, Ш. Минц, Ф. П. Цимерман, М. Андре, Е. Бромфман и др.

В качеството си на симфоничен и оперен диригент, Кристиан Мандял прави стотици концерти в повече от 36 страни, а неговото музициране вдъхновява публика от цял свят. Обширният му репертоар е фокусиран предимно върху музикални произведения от 19. и началото на 20. век. Дирижира над 60 премиерни концерта на творби от румънски и чуждестранни композитори, включително и лично посветени на него произведения. Мандял е неуморим разпространител на творчеството на Джордже Енеску, чиято музика популяризира по целия свят. Той е първият, който представя неговата прочута опера *Едип* на британската и италианската публика. От 2008 е председател на Дружеството *Енеску* в Лондон.

Сред 25-те компактдиска, включващи повече от 50 заглавия, записва 16 албума с Филхармония *Джордже Енеску*, в това число пълната колекция от симфонични творби на Брамс в 9 албума, издадени в Германия и САЩ през 1996 по повод 100-годишнината от смъртта на композитора, и пълната колекция от симфонични творби на Джордже Енеску в 7 албума. Неговият запис на Девета симфония от А. Брукнер с *Хале* оркестър е обявен за най-добрия запис на музика от Брукнер, правен някога от британски оркестър.

Номиниран е за една от десетте най-влиятелни личности на Румъния и е награден с най-високите държавни отличия за дейността си в областта на културата.

Роден е през 1946, завършва средното музикално училище в Брашов, след което продължава в Музикалната академия в Букурещ, където изучава дирижиране, пиано и композиция. По-късно е ученик на Херберт фон Караян в Берлин (1980) и Серджиу Челибидаке в Мюнхен (1990). През 1977 е назначен за постоянен диригент на филхармонията в Търгу Муреш, където остава за три сезона. От 1980 до 1987 е постоянен диригент на филхармонията в Клуж-Напока (Трансилвания).

През цялата си кариера Кристиан Мандял е активно ангажиран с обучение и насърчаване на младите музиканти. Води майсторски класове в университетите в Блумингтън и Рутгерс в САЩ, Кралската северна музикална академия в Манчестър и в Музикалния колеж в Токио.

През последните шест години концентрира усилията си върху развитието на Румънския национален симфоничен оркестър, който за рекордно кратко време еволюира в достоен представител на съвременната румънска музикална култура. Посредством своите национални и международни изяви, Румънският национален оркестър бързо се утвърждава като достоен посланик на Румъния по света.

Изкуството на **Минчо Минчев** е оценявано със суперлативи на четири континента. Свири като солист с много от водещите оркестри в света, сред които Лондонската кралска филхармония, Лондонският симфоничен оркестър, Оркестърът на BBC – Лондон, *London Mozart Players*, Академията *St. Martin in the Fields*, *St. Goldsmith Orchestra*, Радиооркестърът на Романска Швейцария, Оркестърът на Московското радио и телевизия, Букурещката филхармония *Джордже Енеску*, Амстердамският симфоничен оркестър, Дрезденската филхармония и др.

Работи със световноизвестни диригенти като сър Чарлз Гроувс, сър Александър Гибсън, сър Невил Маринър, Леонард Слаткин, Джон Елиът Гардинър и др.

Изключителната артистична кариера на Минчо Минчев е свързана и с концерти в най-престижните зали по света, включително *Карнеги Хол* в Ню Йорк, *Кенеди център* във Вашингтон, залата на *Болшой театър* и зала *Чайковски* в Москва, *Роял Фестивал Хол* и *Роял Алберт Хол* в Лондон, зала *Херкулес* в Мюнхен и др.

Има множество реализирани записи у нас и в чужбина, в това число за такива лейбъли като *DECCA*, *Балкантон*, *Капричио*, *Интеграл*, както и за Западногерманското радио (WDR), Радио Женева, Радио София, БНТ, Букурещкото и Белградско радио и телевизия.

Журира престижни международни конкурси, между които *Карл Флеш* (Великобритания), *Рудолф Липицер* (Италия), *Ифра Нийман* (Германия), *Бетовен* (Чехия), *Jugend Musiziert* (Германия) и др. От 1993 е председател на Фондация *Панчо Владигеров* и председателстващ журито по цигулка на Международния конкурс за пианисти и цигулари *П. Владигеров*. От 2002 е артистичен директор на Международната лятна академия, провеждана ежегодно в рамките на Международния музикален фестивал *Варненско лято*.

От 1990 е професор по цигулка в Университета по изкуствата *Фолкванг* в Есен, Германия. Паралелно с интензивната си работа в университета и активната солистична дейност води майсторски класове по цигулка в различни точки на света: Мексико, Куба, Турция, Гърция, Северна Македония, Словакия, Япония, Южна Корея, Австралия, България. От 18 години провежда майсторски клас по цигулка в Аркутино със съдействието на фондация *Св. св. Кирил и Методий*. Води ежегодно майсторски класове по цигулка и в рамките на ММФ *Варненско лято* и МФ *Мартенски музикални дни* в Русе.

Минчо Минчев е роден в Габрово през 1950. Започва да свири на цигулка на 4-годишна възраст. През 1959 изнася първия си самостоятелен концерт, след което печели редица лауреатски звания и награди от престижни национални и международни конкурси, най-големите сред които са *Х. Виенявски* (Полша, 1967), *Паганини* (Италия, 1970), *Карл Флеш* (Великобритания, 1972 и 1974). Учи при проф. Емил Камиларов, а в периода 1974/76 специализира при проф. Йнфра Нийман в Лондон.

От 1977 свири на цигулка *Страдивари 1716 Барон Витгенщайн*, закупена специално за него от българската държава. Носител е на наградата на БНР *Музикант на годината* за 1993 и на Наградата за изключителен принос към българската култура за 2010.

Роден във Варна, **Людмил Ангелов** завършва ДМА *Панчо Владигеров*. Негови учители са Виктория Спасова, Людмила Стоянова и изключителният педагог Константин Станкович. Носител е на награди от международните конкурси *Фр. Шопен* (Полша), *Palm Beach* (САЩ), *Piano Masters* (Монте Карло) и *World Piano Masters Tour* (Франция).

Популярен на петте континента, Людмил Ангелов изнася рецитали, камерни концерти и е солист на реномирани оркестри, под палката на световноизвестни диригенти. Свирил е в Берлинската филхармония, *Музикферайн* във Виена, *Концертгебау* в Амстердам, *Плейел* и *Гаво* в Париж, *Линкълн Център* в Ню Йорк, *Ла Скала* в Милано, *Алте опер* във Франкфурт, *Херкулес* в Мюнхен, *BOZAR* в Брюксел, *KKL* в Люцерн, операта в Монте Карло, Цюрихската опера, *Аудиторио Насионал* в Мадрид, залата на Московската консерватория, Националната филхармония и Националната опера във Варшава, *KBS* в Сеул и мн. др.

Записвал е за *RCA*, *Gega New*, *Pentatone*, *Non Profit Music*, *Toccata Classics*, *Hyperion*, *Vela Records* и *Virginia Records*. Негов диск с творби от Шопен е удостоен от Националния Шопенов институт във Варшава с *Grand Prix du Disque Chopin*. През 2016 британската фирма *Hyperion* издава звукозаписната премиера на Концерт за пиано и оркестър оп. 3 от Мориц Мошковски, записан от пианиста с Оркестъра на BBC в Глазгоу.

Признат като един от големите съвременни интерпретатори на Шопен, Людмил Ангелов изпълнява многократно интегрални на клавириното творчество на този композитор и е чест гост на най-известните Шопенови фестивали, включително фестивала *Шопен и неговата Европа* във Варшава.

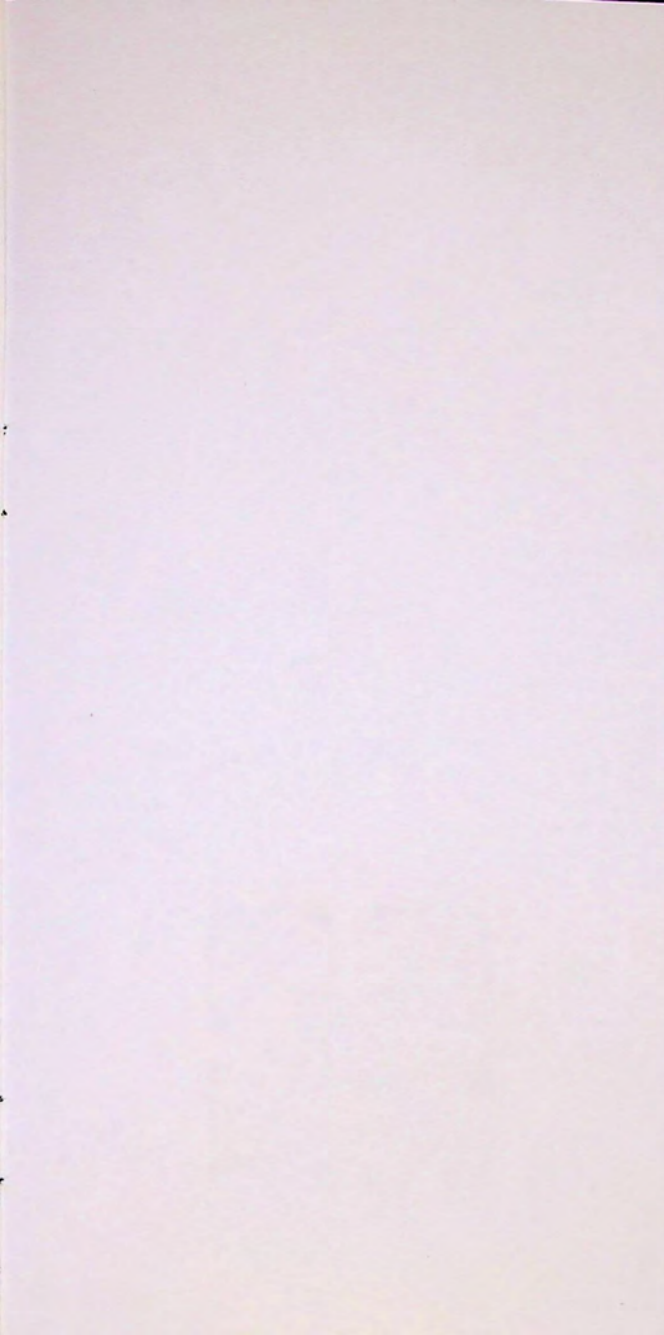
Людмил Ангелов е носител на наградата *Аполон Токсофорос* и член-кореспондент на Кралската академия на изящните изкуства в Толедо. През 2011 Людмил Ангелов е удостоен със званието *Почетен професор* в Нов български университет, където започва да работи с най-талантливите млади български пианисти. Също през 2011 е награден от Министерството на културата на Полша с медал *Глория Артис* за заслуги в популяризирането на полската музика по света, а през 2015 е удостоен с Голямата награда на град Варна за цялост-

ната си дейност. Преподава като почетен професор в Нов български университет, където ежегодно изнася и майсторски клас. Канен е за жури на международни конкурси, сред които *Фр. Шопен* във Варшава през 2010, 2015 и 2020.

Националният симфоничен оркестър на Румъния има доста дълга история. През 2008 известният румънски челист Марин Казаку основава Румънския младежки оркестър, който печели международна известност в Европа и през следващите три години Румънският оркестър *Симфониета* и Младежният оркестър заедно създават най-важната в Румъния обучителна програма по свирене в оркестър, наречена *Национални румънски младежки оркестри*.

Първата генерация възпитаници на този проект продължават да участват в него по собствено желание, като по този начин сформират Националния симфоничен оркестър на Румъния, познат като най-добрия оркестър от млади румънски музиканти. Оркестърът изнася концерти в най-големите концертни зали в света и Европа (Германия, Франция, Италия, България, Молдова и Швейцария), заедно с водещи музиканти като Пинкас Цукерман, Кристиан Мачелару, Дейвид Гарет, Сара Чанг, Кристиан Мандял и др. Националният симфоничен оркестър на Румъния е и първият румънски оркестър, който издава компактдискове с лейбъла *Genuine*, които включват *Lauda Concertata* с *Wave Marimba Quartet* и диригент Кристиан Мандял) и *Larghetto* (двоен компактдиск с музика на легендарния композитор на филмова музика Владимир Козма под диригентството на автора). През 2018 оркестърът прави дебютен запис с лейбъла *Sony* на ефектния проект с известния перкусионист Кристоф Зийтцен. Като Национален симфоничен оркестър на Румъния, той е наточен и с културната мисия да разпространява най-голямата музикална гордост на страната си.

Програмата подготви
Мария Дуканова

A1

оверграз D DUNA TOURS

11
DUNA Plaza
What the city needs the most

ОБЩИНСКИ
ПАЗАР
FOOD

Duna
RIT

НОРД ПЛАН ООД BuK Русе

btb

БУЛМАРКЕТ

Мегахим.

LINAMAR
Power to Perform

Русе
арм
ОБЩИНСКО ПРЕДПРИЯТИЕ

НАЦИОНАЛНО СЪВЕТСТВО ПО КАЧЕСТВОТО
„Проф. Василев Стойков“ - Русе

RUSE
ART
GALLERY

БЪЛГАРСКО НАЦИОНАЛНО РАДИО
БНР

L7
LIVE
ART TV

БЪЛГАРСКА
НАЦИОНАЛНА
ТЕЛЕВИЗИЯ

БНТ

BULGARIAN
NATIONAL
TELEVISION

www.bta.bg

